

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

הגדה של פסח

בתוספת הנחיות הלכתיות
למצב חירום ולשעת הדחק

נוסח אשכנזי

ניסן תשפ"ו, מבצע שאגת הארי

הקדמה

”כִּי־מִי יֵצֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת” (מיכה ז, טו).

המתרחש לנגד עינינו בימים אלה איננו נופל מהנפלאות שעליהן דיבר הנביא. כשאנו חוזים במדינת ישראל מכה בנחרצות בגדולי אויביה, לצד המעצמה החזקה בתבל, אנו נותרים משתאים ופעורי פה.

”בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים”. בשנה זו אין צורך להתאמץ כדי לחוש שיש לנו יציאת מצרים משלנו. מתברר שלסיפור המסופר בהגדה ישנם פרקי המשך מרשימים לא פחות, שאותם אנו חווים בימים אלו ממש. כולנו נוטלים חלק בעלילה - מהיורדים למקלטים ועד הלוחמים בחזיתות באיראן, בלבנון ובגבולות ארצנו. השנה, לכל אחד ואחת מאיתנו יש חובה להרבות בסיפור יציאת מצרים: זו שבימי אבותינו וזו המתרחשת לנגד עינינו.

אף על פי כן, ואולי דווקא בשל התקופה הייחודית הפוקדת אותנו, ייתכן שיעלה הצורך לקצר בחלקה הראשון של ההגדה - סיפור יציאת מצרים; זאת משום שאנו כותבים כעת פרק נוסף בעלילה, פרק שבו אנו שותפים פעילים בצל האזעקות וההתרעות, הנפילות והירוטים.

אף שברובד הרוחני אנו בעת נשגבת של ”אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת”, הרי שמעמדם ההלכתי של ימים אלו עשוי להיות מוגדר כשעת הדחק, ומציאות זו מחייבת אותנו לתת את הדעת על פרטי ההלכות וההנהגות הנדרשות במצבים אלו. מובא לפניכם תקציר ההלכות שכתבו הרבנים שאול ברוכי וירון מושקוביץ, מצוות הרבנים של מרכז האתיקה בארגון רבני צהר, יחד עם הגדה של פסח שמודגשים בה חלקי ההגדה העיקריים לשעת הדחק.

ארגון רבני צהר שולח ברכת חיזוק לכל השותפים במערכה ולכלל אזרחי מדינת ישראל.

עומדת בפניכם שאלה? אל תיוותרו ללא מענה. אנו מזמינים אתכם לפנות למוקד ההלכה של רבני צהר בטלפון: **1-800-200-377**.

פסח כשר ושמח,
הרב דוד סתיו

הנחיות הלכתיות לעריכת ליל סדר בזמן מלחמה

שעת הדחק

1. "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח"; לכתחילה יש לערוך סדר שלם כהלכתו. אולם, ייתכן שעל פי הנסיבות, בזמן אזעקות או במצב חירום, יהיה קושי לקיים את הסדר כרגיל. בשעת הדחק, אפשר לקצר את ליל הסדר, להתמקד בעיקר ההגדה ולקיים את שאר מצוות הסדר.

2. הנחיות אלו מיועדות לבריאים. הנחיות ייחודיות לחולים וקשישים, ובהן גם הרחבות בחלק מהעניינים שנזכרים כאן, מצויות באתר צהר עד 120.

זמן

3. זמן הקידוש וההגדה הוא מצאת הכוכבים (19.20 בשנת תשפ"ו בישראל). בשעת הצורך, ניתן להקדים את הקידוש ואת תחילת הסדר לפני צאת הכוכבים, אך שתיית שאר הכוסות, אכילת מצה ומרור קריאת ההגדה ואמירת ההלל צריכות להיות מצאת הכוכבים.

4. זמן מצוות הסדר, כולל אכילת אפיקומן, הוא עד חצות (00.45). מי שמתפנה לעריכת הסדר קרוב לחצות יקצר את הסדר, כמבואר להלן, על מנת לאכול מצה ומרור לפני חצות. אם לא ערכו סדר עד חצות, אפשר לקיימו עד עלות השחר (5.17).

קיצור

5. החלקים העיקריים שב"מגיד" הם: שאלת "מה נשתנה", "עבדים היינו" ו"מתחילה עובדי עבודה זרה" (ובכללם גם סיום בשבח), "ארמי אובד אבי" (עם חלק מהדרשות), "כל שלא אמר שלושה דברים אלו", פרקי ההלל שבסוף "מגיד" ("מלפיכך"), ברכת הגאולה וכוס שנייה.

6. בשעת הצורך אפשר לקצר אף יותר (לדלג על "ארמי אובד אבי" ולומר מעט מההלל), וכמובן, על פי הזמן אפשר להוסיף. כאשר הזמן לאמירת "מגיד" דחוק ומקצרים, יש להוסיף בזמן הסעודה, אם אפשר, את החלקים שהושמטו.

7. עיקר ההלל הוא פרקי הלל המצרי (תהלים קיג-קיח) וברכת "יהללוך" (ללא "הלל הגדול" [תהלים קלו] וברכת "נשמת" ו"ישתבח"). בשעת הצורך די לומר מספר פסוקים וברכת "יהללוך".

הסבה

8. עיקר חובת ההסבה הוא בזמן שתיית ארבע כוסות ואכילת מצת מצווה (ב"מוציא מצה", "כורך" ואפיקומן). מי שלא היסב באכילת מצה יחזור ויאכל כזית בהסבה (בשים רשאיות להקל, וגם גברים בשעת הדחק). מי שלא שתה יין בהסבה, למנהג הספרדים יחזור וישתה בהסבה ולמנהג האשכנזים יחזור וישתה רק בכוס השנייה (ויש להקל, כנ"ל).

הפסקות

9. גם אם הפסיקו ויצאו כולם מהבית למרחב מוגן בין הקידוש לסעודה, אין צריך לחזור ולקדש בסמוך לסעודה.
10. אם הפסיקו בזמן אמירת ההגדה או ההלל חוזרים למקום שפסקו, אף אם שהו זמן רב.
11. אם הפסיקו בזמן ברכת המזון, לנוהגים כשולחן ערוך חוזרים למקום שפסקו, ולנוהגים כרמ"א - אם שהו כמה דקות או יותר חוזרים לתחילת הברכה שהפסיקו בה.
12. בדרך כלל, אין להפסיק ואין לדבר מנטילת ידיים שאחרי "מגיד" ועד סיום אכילת מצה, מרור וכורך. כאשר צריך להפסיק כדי להיכנס לממ"ד וכדומה: אם אפשר להמשיך את האכילה בממ"ד, מוטב להמשיך; אם אי אפשר, מוטב להימנע מדיבור שאינו הכרחי.
13. אם דיברו דיבורים שאינם קשורים לאכילה בין הברכות על המצה לבין אכילתה, בין הברכה על המרור לאכילתו או בין הברכה על היין לשתייתו, יש לחזור ולברך. אם דיברו במקום אחר אין לברך שנית.
14. זמן אכילה של כזית מצה או מרור הוא "כדי אכילת פרס", אשר למחמירים הוא 4 דקות, ולמקלים עד 9 דקות. אם הפסיקו באמצע אכילת כזית צריך לאכול שנית. בשעת הצורך, אם כבר אכלו כשליש מצה לפני שהפסיקו, אין צריך לאכול שנית אף אם מקפידים בדרך כלל על שיעור גדול יותר של מצה.
15. אם אמירת ההגדה מתארכת בשל ההפסקות, ויש צורך לשתות, אפשר לשתות משקה שאינו יין לפני מזיגת הכוס השנייה. יש מתירים לשתות גם לאחר מזיגת הכוס השנייה ובזמן ההגדה, ואפשר לסמוך על כך במקום צורך. מוטב להימנע מאכילה, מלבד בזמן אכילת הכרפס.

<p>אותיות קטנות שאר הסדר.</p>	<p>אותיות בינוניות קטעים שחשוב להוסיף.</p>	<p>אותיות גדולות החלקים העיקריים שבסדר, שבלעדיהם לא יוצאים ידי חובה ואותם יש לומר בכל קיצור של הסדר.</p>	<p>מקרא</p>
-----------------------------------	---	---	--------------------

נוסחי ההגדה שהכנו הם על פי נוסח אשכנז ועדות המזרח. הקטעים המסומנים כעיקר ההגדה וההלל, בשתי רמות החשיבות, זהים גם לנוהגים מנהגי תימן (מלבד הקידוש וברכת המזון).

ההגדה טעונה גניזה

נוסח ההגדה

~ קִדְשׁ ~

מוזגים כוס ראשון. המצות מכוסות.

סְבִרֵי מִרְנָן וּרְבִנָן וְרַבּוֹתַי.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
 וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
 אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ, מִקְרָא קִדְשׁ זִכָּר לִיְצִיאַת מִצְרָיִם.
 כִּי בְנוֹ בְחָרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וּמוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
 הִנְחַלְתָּנוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֵינּוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.
 שוּתָהּ בְּהַסִּיבֵת שְׂמַאל וְאִינוּ מִבְּרַךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

~ וְרַחֵץ ~

נוטלים ידיים ואין מברכים.

~ כֶּרֶפֶס ~

לוקח מן הכרפס פחות מכזית, כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה, טובל במי מלח, מברך "בורא פרי האדמה", ומכווין לפטור בברכה גם את המרור. אוכל בלא הסבה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הָאֲדָמָה.

~ יֵהָץ ~

בוצע את המצה האמצעית לשתיים, ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה, ואומר בקול רם.

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
 כל דכפין ייתי ויכיל, כל דצריך ייתי ויפסח.
 השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
 השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר את הקערה מעל השולחן. מוזגים כוס שני. הבן שואל.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה פלו מצה.
 שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ידקות, הלילה הזה פלו מרור.
 שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים.
 שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, הלילה הזה פלנו מסבין.

מחזיר את הקערה אל השולחן. מגלים את המצות.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יהוה אלהינו משם ביד חזקה ובזרע נטויה.
 ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני
 בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.

ואפילו פלנו חכמים פלנו נבונים פלנו זקנים פלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
 וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת
 מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.
 אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא, שנאמר,
 למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך אשר צוה יהוה אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין
 הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא, ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה: אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין
 מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את
 שניו ואמור לו: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת. ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חודש, תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה, בעבור זה לא אמרתי,
 אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעברתו,

שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יהוה אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שיעיר לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.

שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בבית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ויעבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס בידו, ואומר

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

מניח את הכוס, מגלה את המצות

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקור את הכל. שנאמר:

ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב. וירד מצרימה אנוס על פי הדבור.

ויגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן. במתי מעט כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך יהוה אלהיך פכוכבי השמים לרב. ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מציינים שם.

גדול עצום כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם. ורב כמה שנאמר: רבבה בצמח השדה נתתיך, ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח, ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך, ואמר לך בדמך חיי

וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויתנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויעננו כמה שנאמר: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבדה קשה כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ, וְיִרְא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.
וּנְצַעֵק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֵּאָחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוּרָה וַיִּזְעְקוּ,
וַתַּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבָרָה.

וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכּוּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
וְיִרְא אֶת עֲנֵינוּ זו פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים.
וְאֶת עֲמַלְנוּ אֵלּוּ הַבְּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְיֶינָה.
וְאֶת לַחֲצֵנוּ זֶה הַדְּחָק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רֵאִיתִי אֶת הַלְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֹתָם.

וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל, וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּים.
וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מְלֶאךָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שַׂרְף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵלָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר:

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְהוָה.
וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מְלֶאךָךְ;
וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא שַׂרְף;
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ;
אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה זֶה הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יַד יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בְּסוֹסִים, בְּחִמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר
כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזֹרַע נְטוּיָה זֶה הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַחֲרָבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.
וּבִמְרָא גָדֹל זֶה גְלוּי שְׂכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, או הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבָא לְקַחַת לוֹ גוֹי מִקְרֵב גוֹי בְּמִסּוֹת בְּאֲתַת וּבִמּוֹפְתִים וּבִמְלַחְמָה
וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבִמּוֹרָאִים גְּדוּלִים כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֵם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.
וּבִאֲתוֹת זֶה הַמַּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֲתַת.
וּבִמּוֹפְתִים זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

כְּשֹׂאֹמֵר דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן, עֵשֶׂר הַמְכוֹת וְדצ"ךְ עַד"ש בַּאֲח"ב - יִשְׁפּוֹךְ מִן הַכּוֹס מַעַט יַיִן.

דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים, וּבְזֹרַע נְטוּיָה שְׁתִּים, וּבִמְרָא גָדֹל שְׁתִּים, וּבִאֲתוֹת שְׁתִּים, וּבִמּוֹפְתִים שְׁתִּים. אֵלּוּ עֵשֶׂר מְכוֹת שֶׁהֵבִיא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלּוּ הֵן:

דָּם, צַפְרָדַע, כְּנִים, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בְּרַד, אֲרֵבָה, חֶשֶׂן, מִכַּת בְּכוֹרוֹת.

רַבִּי יְהוּדָה הֵיךְ נוֹתֵן בֵּהֶם סְמָנִים דְּצ"ךְ עַד"ש בַּאֲח"ב.

רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּינ אֲתָה אוֹמֵר שֶׁלְקוּ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הֵיךְ לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת? בְּמִצְרַיִם מַה הוּא
אוֹמֵר? וַיֵּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֵל פְּרַעֲה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הֵיךְ מַה הוּא אוֹמֵר? וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יְהוָה, וַיֵּאמְרֵינוּ בִּיהוָה וּבַמַּטָּה עָבְדוּ. כְּמָה לָקוּ בְּאֲצַבֵּעַ עֵשֶׂר מְכוֹת. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ
עֵשֶׂר מְכוֹת וְעַל הֵיךְ לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּינ שְׁכָל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל אַרְבַּע מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. עֲבָרָה אַחַת, וְזַעַם שְׁתֵּים, וְצָרָה שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים
אַרְבַּע. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מְכוֹת וְעַל הֵיךְ לָקוּ מֵאַתֵּים מְכוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּינ שְׁכָל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ שֶׁל חֲמֵשׁ מְכוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר:
יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת, עֲבָרָה שְׁתֵּים, וְזַעַם שְׁלוֹשׁ, וְצָרָה אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת
מְלֹאכֵי רָעִים חֲמֵשׁ. אֲמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מְכוֹת וְעַל הֵיךְ לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאַתֵּים מְכוֹת.

במה מעלות טובות למקום עלינו.

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו.
 אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם, דיינו.
 אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם, דיינו.
 אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם, דיינו.
 אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את היס, דיינו.
 אלו קרע לנו את היס ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיינו.
 אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו דיינו.
 אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרנו במדבר ארבעים שנה דיינו.
 אלו ספק צרנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דיינו.
 אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת, דיינו.
 אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני, דיינו.
 אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה, דיינו.
 אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, דיינו.
 אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את הבחירה דיינו.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היס, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רְבֵן גְּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ,

וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח, מִצֵּה, וּמְרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אָבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְן שְׁבִית הַמְּקַדָּשׁ הָיָה קִיָּם, עַל שׁוֹם מָה, עַל שׁוֹם שְׁפֶסֶח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אָבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.

שְׁנָאֵמַר: וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

אוחז המצה בידו ומראה אותה למסובין.

מִצֵּה זוֹ שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה, עַל שׁוֹם שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצֵקֶם שֶׁל אָבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֵאָלָם.

שְׁנָאֵמַר: וַיֵּאָפוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חֲמֵץ, כִּי גֵרָשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

אוחזז המרור בידו ומראה אותו למסובין.

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה, על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים.

שנאמר: ומררו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אתנו, לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותנו.

אוחזז הכוס בידו, מכסה את המצות ואומר.

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה.

הללויה הללו עבדי יהוה, הללו את שם יהוה. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה. רם על כל גוים יהוה, על השמים כבודו. מי ביהוה אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל, מאשפת ידים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן תסב לאחור, ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגס מים, חלמיש למעינו מים.

מגביהים את הכוס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. בן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יהוה, גאל ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
שׁוֹתִים אֶת הַכּוֹס בְּהַסְבַּת שְׂמַאל.

רִחֵץ

נוטלים ידיים ומברכים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם.

מוֹצֵיא מַצָּה

ייקח את המצות בסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, יאחז שלשתן בידו ויברך. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה, ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצֵיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מַצָּה.

מְרוֹר

לוקח כזית מרור, מטבלו בחרוסת, מנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מְרוֹר.

כּוֹרֵךְ

לוקח כזית מהמצה השלישית עם כזית מרור, כורכם יחד, אוכל בהסבה בלי ברכה. ואומר לפני האכילה.

זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. בֵּן עֲשֵׂה הַלֵּל בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיִם.
הָיָה כּוֹרֵךְ מַצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד,
לְקַיִם מַה שְּׁנֵאָמַר: עַל מִצְוֹת וּמְרָרִים יֵאָכְלוּ.

שִׁלְחַן עוֹרֵךְ

אוכלים ושותים.

צָפוֹן

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהייתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאוכלה קודם חצות הלילה.
לפני אכילת האפיקומן יאמר.

זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע.

בִּרְךְ

מוזגים כוס שלישי ומברכים ברכת המזון.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יְהוּה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים. אֲזַי יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזַי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם. הֲגִדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הֲגִדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוֹבָה יְהוּה אֶת שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקוֹם בְּנֶגֶב. הַזֵּרְעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֶּחֶם יִלֶּךְ וּבִכְה נִשְׂא מִשֶּׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמַתִּיו.

זימון.

רְבוֹתֵי נְבָרְךְ.

עונים:

יְהִי שֵׁם יְהוּה מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

המזמן:

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרִבְנָן וְרִבּוֹתֵי, נְבָרְךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ.

עונים:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטּוּבוֹ חֵיִינוּ.

המזמן:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטּוּבוֹ חֵיִינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵזַן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לַחַם לְכֹל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֲסָד לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵד לָנוּ מְזוּן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעִבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זָן וּמִפְרָנִס לְכֹל וּמִטִּיב לְכֹל, וּמַכִּין מְזוּן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הֵזַן אֶת הַכֹּל.

נוֹדֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מְזוּן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרָנִס אוֹתָנוּ תִּמְיֵד, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כְּפָתוּב: וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוּן.

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוּחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכֹל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיָּדֵי מַתְנַת בֶּשֶׂר וְדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְוָאתָם, כִּי אִם לִיָּדֵי הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרַחֲבָה, שְׁלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵס לְעוֹלָם וָעֶד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזְכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכוֹרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ, וְזְכוֹרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְכוֹרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדֻשָׁה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוּעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שִׁבְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד, לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּחָה, בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרָנְסָה וְכַלְפָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם עַל יַחְסְרֵנוּ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחַמֵּן הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנִצְחָה נְצַחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרָנְסֵנוּ בְּכַבוֹד.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרֻצֵּנוּ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלָיו.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים זְכוֹר לטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת בְּעָלֵי / אִשְׁתֵּי.

הַרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אֲבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת [אִמִּי מוֹרֵתִי] בְּעַלֵּת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם

וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל

מִכְּל כָּל, כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה, וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֵהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוּ טוֹב. [יוֹם שְׁפָלוּ אֲרוּךְ. יוֹם שֶׁצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִגְהָנִים מִזִּיּוֹ הַשְּׂכִינָה וְיֵהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם].

הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגֻדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיַחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֵשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יִתְסָרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ

לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ. פּוֹתַח אֶת יַדְךָ, וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן.

בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְהִיָּה יְהוָה מִבְּטַחוֹ. נַעֲדֵר הִיִּיתִי גַם זְקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, וְזֶרְעוֹ

מִבְּקֶשׁ לָחֵס. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרְא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים בַּחֲסֵבָה וְאֵין מְבַרְכִים בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

מוזגים כוס של אליהו ופותרים את הדלת.

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחֲרוֹן אַפְּךָ יִשִּׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה.

הַלֵּל

מוזגים כוס רביעי ואומרים הלל.

לֹא לָנוּ, יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדֶיךָ עַל אֲמַתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵימָה נָא אֱלֹהֵיהֶם.
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמִּים, כֹּל אֲשֶׁר חִפֵּץ עָשָׂה. עֲצַבְיֵיהֶם כִּסֶּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ
בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בְּטַח בֵּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָתָם הוּא. בֵּית אֱהָרֹן בְּטַחוֹ
בֵּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָתָם הוּא. יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוֹ בֵּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָתָם הוּא.

יְהוָה זָכְרֵנוּ יְבָרֶךְ. יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אֱהָרֹן, יְבָרֶךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לֵיהוָה, עֹשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ. הַשְּׁמַיִם שְׁמִים לֵיהוָה וְהָאָרֶץ נֶתַן
לְבְנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יְהִלְלוּיָהּ וְלֹא כָּל יַרְדֵי דוּמָה. וְאִנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אֲזִנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוּל
מִצְאוּנֵי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. אֲנָא יְהוָה מִלְטָה נִפְשִׁי. חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם.
שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה, דְּלֹתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוֹבֵי נִפְשֵׁי לְמִנְחוּתֵיכִי, כִּי יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת
עֵינֵי מִן דַּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדָּחִי. אֶת־הַלֶּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי
אֶמְרָתִי בַחֲפוּז כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לֵיהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי. כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. נְדַרְי לֵיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל
עַמּוֹ. יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו. אֲנָא יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ, אֲנִי עֲבַדְךָ בֵּן אֲמַתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לְךָ
אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹרָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. נְדַרְי לֵיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה, בְּתוֹכְכִי
יְרוּשָׁלַיִם. הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ, וְאַמַּת יְהוָה
לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.
 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.

מן המצד קראתי יְהוָה, עָנְנִי בְּמִרְחַב יְהוָה. יהוה לי, לא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, יהוה לי בְּעֹזִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאִי.

טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם. דעכו פֶּאֶשׁ קוֹצִים, בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויהוה עֹזְרִנִי. עזי וזמרת יְהוָה ויהי לי לישועה. קול רִנָּה וישועה באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל, ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יְהוָה. יסר יסרני יְהוָה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אבא בם, אודה יְהוָה. זה השַׁעַר ליהוה, צדיקים יבאו בו.

אודך כי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
 אודך כי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
 אֲבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנֵּה.
 אֲבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנֵּה.
 מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה. נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ.
 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה. נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ.
 אָנָּה יְהוָה, הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יְהוָה, הוֹשִׁיעָה נָּא.
 אָנָּה יְהוָה, הַצְּלִיחָה נָּא. אָנָּה יְהוָה, הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה.
 בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה.
 אֵל יְהוָה וַיֵּאָדָּר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
 אֵל יְהוָה וַיֵּאָדָּר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
 אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹרְךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ.
 אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹרְךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ.
 הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.
 הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו.

הודו לַאֲדָנִי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשַׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְמַכּוּהַ מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָהּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְגִזְרֵי יַם סוּף לְגִזְרֵים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וְנָעַר פְּרַעֲהַ וַחֲלִלוּ בָּיָם סוּף כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְמַכּוּהַ מַלְכִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וַיְהִרְגֵם מַלְכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וַיִּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 שֶׁבִשְׁפָלְנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 וַיִּפְרָקֵנוּ מִצְרַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 נָתַן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
 הוֹדוּ לְאֵל הַשְּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאָר וּתְרוּמָם וְזִכְרֶךָ, מִלְּפָנֶיךָ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָהּ אֵל, וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִינֵם וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ. אֱלֹהֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בַּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהוּהוּ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמְּשַׁיֵּחַ אֲלֵמִים וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבָרְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

אֱלוֹ פִּינוּ מְלֵא שִׂירָה בָּיָם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רְנָה בְּהַמוֹן גְּלוֹי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח בְּמִרְחַבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּר, וַיְרִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאֲלֵף, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גָּאַלְתָּנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבְשִׁבְעַת פִּלְפִּלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלָים רַעִים וּנְאֻמָּנִים דְּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶיךָ, וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְנִצְחָה. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגָת בְּנוֹ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחָת בְּאֵפִינוּ וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְתָ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ, כִּי כָּל פֶּה לֶךָ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לֶךָ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לֶךָ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קָרֵב וְכָל לִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עַצְמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה, יְהוָה מִי כִּמּוֹךָ מַצִּיל עָנִי מִחֲזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזֵלוֹ. מִי יִדְמָה לְךָ וּמִי יִשׁוּהַ לְךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ הָאֵל הַגְּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. נִהְלֵךְ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשְׁךָ, כְּאֹמֵר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ. הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֶזְךָ, הַגְּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ, הַגְּבוּר לְנִצְחָה וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמְּלַךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רָם וְנִשְׂא. שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה, לִישְׂרָיִם נְאוּהַ תִּהְלֶה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמַם,
וּבְקִרְבֵי קְדוּשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵינוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שְׂכָן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמַם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם עַל כָּל דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דּוֹר בֶּן יִשְׂרָאֵל עִבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵינוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ, כִּי לָךְ נִאֲהָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזָרָה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֳרָת, קְדוּשָׁה וּמְלֻכוֹת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהַלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ, וְיִשְׁבְּחוּ וְיִפְאֲרוּ, וְיִרְוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיִקְדִישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵינוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח נִאֲהָ לְזִמְרָה, כִּי מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שותים בהסבה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֲרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָּתָה לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְרֵיהָ וּלְשַׁבֵּעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְאֻכֵל מִפְרֵיהָ וְנִשְׁבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֶה לָךְ עַל הָאֲרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֲרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָהּ.

נְרָצָה

חֶסֶל סְדוּר פֶּסַח כְּהַלְכָתוֹ, כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקְתּוֹ. כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ. זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קְהֵל עֲדַת מִי מְנָה. בְּקִרְבּוֹ נִהַל נִטְעֵי כִנָּה פְדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה. לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

וּבְכֵן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אֲז רֹב נְסִים הִפְלֵאתָ בַּלַּיְלָה,
בְּרֵאשׁ אֲשֶׁמֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה,
גַּר צָדֵק נִצַּחְתָּנוּ בְּנִחְלָק לֹו לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בְּחֵלוֹם הַלַּיְלָה,
הַפְּחַדְתָּ אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,
וַיִּשָׂר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ וַיִּוְכַל לֹו לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוּרֵי פְתָרוֹס מִחֲצֵת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה,
חֵילָם לֹא מִצָּאוּ בְקוֹמָם בַּלַּיְלָה,
טִיסַת נְגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוּכְבֵי לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲז מַחֲרָף לְנוֹפֵף אֹוִי, הוֹבִשְׁתָּ פְגָרִיו בַּלַּיְלָה,
כָּרַע בַּל וּמִצְבוּ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רֵז חֲזוֹת לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכֵלֵי קֹדֶשׁ נִהַרְג בּו בַּלַּיְלָה,
נוֹשַׁע מִבּוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתַי לַיְלָה,
שֵׁנָאָה נֶטֶר אֲגִי וְכַתֵּב סְפָרִים בַּלַּיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרְתָּ נִצַּחְךָ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה.
פּוֹרָה תִּדְרוּךְ לְשׁוֹמֵר מַה מְלִיָּלָה,
צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְקֶר וְגַם לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
רָם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה,
תְּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁבַת לַיְלָה.
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח

אִמְץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הִפְלֵאתָ בְּפֶסַח,
בְּרֵאשׁ כֹּל מוֹעֵדוֹת נִשְׁאֵת פֶּסַח,
גְּלִיתָ לְאֶזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

דִּלְתִּיו דְּפַקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בְּפֶסַח,
הִסְעִיד נוֹצְצִים עֲגוֹת מִצוֹת בְּפֶסַח,
וְאֵל הַבְּקָר רָץ וְכָר לְשׁוֹר עֶרְךָ פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

זועמו סדומים וְלוֹהֲטוּ בְּאֵשׁ בַּפֶּסַח,
חֲלִיץ לוֹט מֵהֶם וּמִצֹּת אָפֶה בְּקֶץ פֶּסַח,
טֹאטֹאט אֲדַמַּת מֶף וְנֶף בְּעֵבֶרְךָ בַּפֶּסַח,
וְאִמְרָתֶם זְבַח פֶּסַח.

יְהִי רֹאשׁ כָּל אוֹן מִחֲצֵת בְּלִיל שְׁמוֹר פֶּסַח,
כַּבִּיר, עַל בֶּן בְּכוֹר פֶּסַח בְּדַם פֶּסַח,
לְבַלְתִּי תַת מְשַׁחִית לָבֵא בְּפִתְחֵי בַּפֶּסַח,
וְאִמְרָתֶם זְבַח פֶּסַח.

מְסֻגְרַת סְגֵרָה בְּעֵתוֹתֵי פֶסַח,
נִשְׁמְדָה מְדִין בְּצִלְלֵי שְׁעוֹרֵי עֶמֶר פֶּסַח,
שׁוֹרְפוֹ מְשַׁמְנֵי פוֹל וְלוֹד בִּיקוֹד יְקוֹד פֶּסַח,
וְאִמְרָתֶם זְבַח פֶּסַח.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לְעֵמוֹד עַד גְּעָה עוֹנֵת פֶּסַח,
פֶּס יוֹד פְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח,
צִפָּה הַצִּפִּית עֶרוֹךְ הַשְּׁלַחַן בַּפֶּסַח,
וְאִמְרָתֶם זְבַח פֶּסַח.

קָהַל כְּנִסָּה הִרְסָה לְשִׁלֵּשׁ צוּם בַּפֶּסַח,
רֹאשׁ מִבֵּית רִשְׁעֵי מִחֲצֵת בְּעֶץ חֲמִשִּׁים בַּפֶּסַח,
שְׁתֵּי אֵלֶּה רִגַע תְּבִיא לְעוֹצֵיזֵת בַּפֶּסַח,
תַּעֲזוּ יָדְךָ וְתִרְוִם יִמִּינְךָ כְּלִיל הַתְּקַנְדֵּשׁ חַג פֶּסַח,
וְאִמְרָתֶם זְבַח פֶּסַח.

כִּי לֹא נִאָּה, כִּי לֹא יָאָה.

אֲדִיר בְּמְלוּכָה, בְּחוֹר בְּהֶלְכָה, גְּדוּדֵי יִאֲמְרוּ לוֹ:
לֶךְ וּלְךָ, לֶךְ כִּי לֶךְ, לֶךְ אֶף לֶךְ, לֶךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נִאָּה, כִּי לֹא יָאָה.

דְּגוּל בְּמְלוּכָה, הִדוּר בְּהֶלְכָה, וְתִיקוּ יִאֲמְרוּ לוֹ:
לֶךְ וּלְךָ, לֶךְ כִּי לֶךְ, לֶךְ אֶף לֶךְ, לֶךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נִאָּה, כִּי לֹא יָאָה.

זַכָּאֵי בְּמְלוּכָה, חֶסֶן בְּהֶלְכָה טַפְסְרֵי יִאֲמְרוּ לוֹ:
לֶךְ וּלְךָ, לֶךְ כִּי לֶךְ, לֶךְ אֶף לֶךְ, לֶךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נִאָּה, כִּי לֹא יָאָה.

יְחִיד בְּמְלוּכָה, כַּבִּיר בְּהֶלְכָה לְמוֹדֵי יִאֲמְרוּ לוֹ:
לֶךְ וּלְךָ, לֶךְ כִּי לֶךְ, לֶךְ אֶף לֶךְ, לֶךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נִאָּה, כִּי לֹא יָאָה.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹרָא בְּהִלְכָה סְבִיבּוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נֵאָדָה, כִּי לֹא יֵאָדָה.

עֲנִיו בְּמִלּוּכָה, פּוֹדֶה בְּהִלְכָה, צְדִיקוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נֵאָדָה, כִּי לֹא יֵאָדָה.

קְדוּשׁ בְּמִלּוּכָה, רַחוּם בְּהִלְכָה שְׂנֵאָנּוּ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נֵאָדָה, כִּי לֹא יֵאָדָה.

תְּקִיף בְּמִלּוּכָה, תּוֹמֵךְ בְּהִלְכָה תְּמִימָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אִף לֵךְ, לֵךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה,
כִּי לֹא נֵאָדָה, כִּי לֹא יֵאָדָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.

**בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.**

בַּחֹר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

הַדּוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זַכָּאי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

חֶסֶד הוּא, טְהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

כְּבִיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלֶכֶךְ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

נוֹרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

פוֹדֶה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוּשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

רַחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תְּקִיף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֵרוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֵרוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקֵרוֹב.

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר פוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר פוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר פוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה מי יודע?

שלשה אני יודע: שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

ששה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא

דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.
וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא תּוֹרָא וְשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשׁוּחַט וְשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מְלַאךְ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוּחַט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה
לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ
לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשַׁחַט לְמְלַאךְ הַמּוֹת,
דְּשַׁחַט לְשׁוּחַט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כַּלְבָּא וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי
זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חוּטְרָא וְהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוֹרָא וְשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מִיָּא וְכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

